

La iaia Amèlia i el seu humor

Una vegada hi havia una iaia que és deia Amèlia i la seua neta que és deia Andrea. Un dia la iaia Amèlia li va dir a Andrea que se'n anaven al parc dels vaixells i Andrea es va alegrar molt, per què li encantava la mar, els pirates i les coses de la mar, aleshores van anar al parc.

Abans d'anar-se'n al parc, Andrea volia agafar els seus joguets de pirates i la seua iaia va dir:

- Va Andrea que tenim que anar i tornar ràpid, per que o sinó es cremaran les llentilles, Andrea va vine ja o sinó no anem al parc.

Andrea va contestar:

- Ja vaig!!!

Varen anar al parc i la iaia Amèlia es va seure en un banc i Andrea va pujar al vaixell. Andrea estava jugant amb els seus joguets i un xiquet li va preguntar:

- Puc jugar amb tu?

Andrea li va contestar:

- No, són els meus joguets i damunt eres molt estrany.

El xiquet es va cabrejar i li va llevar els joguets. Andrea li va cridar:

- Tu xiquet dona'm els meus joguets!

El xiquet li va dir:

- No, no te'ls vaig a donar jajajaja.

Andrea es va cabrejar molt i va anar cap a ell, però el xiquet era molt ràpid. Andrea no es va rendir però al final es va cansar i li va dir a la seua iaia tot lo que li havia passat.

La iaia Amèlia es va alçar i li va cridar:

- A on està eixe xiquet? Li vaig a trencar els joguets!
- Iaia, que son meus!
- Ah, és veritat!. Doncs li vaig a llevar els joguets i li vaig a pegar! – va dir la iaia.
- No, no iaia, no ho fages -però la iaia Amèlia no li escoltava.

La iaia Amèlia va trobar al xiquet i li va cridar:

- Tu!
- Jo? – va dir el xiquet.
- Si tu, donam els joguets o sinó te pegue.
- Val – va dir el xiquet.
- Doncs, igualment te vaig a pegar.

“ TOMA!” – i li va pegar.

Però va ser mala idea, perquè el xiquet va plorar molt, tant que la seua mare es va adonar. La iaia Amèlia intentava tranquil·litzar-lo però era impossible i la mare els va pillar renyint i sen van anar corrent, però Andrea es va caure. La iaia Amèlia va dir:

- Corre Andrea, que ens pillen!. Bueno ja ens han pillat!. Però corre jaaa... – va diré cridant.

Andrea i la iaia Amèlia se'n van anar corrent, es van amagar, però Andrea es va donar compte d'una cosa:

- Iaia.
- Què?
- Iaia.
- Què?
- Iaia.
- Calla que ens pillen! – va dir la iaia.
- Pepe.. però – va dir tartamudejant.

- Calla ja!
- Que estan darrere nostra, iaia!
- Com?, Corre! - va dir cridant

Se'n van a anar corrent fins que arribaren a casa.

La iaia Amèlia li va preguntar a Andrea:

- A on estan els teus joguets?
- Eeeh... en el parc.
- Andrea!. Mira que els teus pares m'han deixat amb tu i me lies esta!. Va tira que me tens farta, però farta!

Van anar al parc i Andrea els va buscar, però no els va trobar. Andrea li va contar que no els va trobar i al iaia va dir:

- Bueno... Doncs va se'n anem a casa.

Però Andrea volia quedar-se una estoma més, i la iaia li va dir:

- Bueno... Val, va ves a jugar.

Després d'una estona, la iaia li va dir:

- Andrea, va se'n anem a casa. Andrea, Andrea, on estàs?.
- Aquí!, Jajajaja
- T'he pegat un sobresalt! – va dir Andrea.
- Anem a casa ara!. Que ja m'has fartat tirant-me les pipes, home. Va tira, anem a casa!.

Se'n van anar a casa i de repent...

Les lletilles s'estaven cremant, però van apagar el foc en aigua. Bueno, al final la iaia Amèlia es va enfadar un poc amb Andrea, però en veritat es volen molt.

FI